

طایفه مکوند گرد آورنده: آرشام داودی

مکوندی‌ها قریب به چهار قرن پیش (اواخر قرن دهم، تا اوایل قرن یازدهم ه.ق) به سرزمین بختیاری (محل سکونت فعلیشان) عزیمت نموده، و در آن زمان (قرن دهم ه.ق) یکی از قدرتمندترین طوایف بختیاری محسوب می شدند.

در اواخر قرن دهم و اوایل قرن یازدهم میلادی، طایفه مکوند به همراه برخی طوایف دیگر، از جمله: ممینی، بتوندی، گتوندی، تمبی و گلگیری، به دعوت یکی از علمای معروف کهگیلویه به نام میرعلی اسماعیلی، برای حمایت از نواده دروغین شاه سلطان حسین صفوی، یعنی صفی میرزا، جهت جنگ وارد دهدشت شدند.

طایفه مکوند شامل تیره‌های زیر می باشد:

کاید: سمت کلانتری طایفه مکوندی را عهده دار بوده‌اند. محل سکونتشان در روستای جارو، رود زرد، کاید رفیع و دره خرزره می باشد.

کپنبور: محل سکونت این تیره روستاهای دیمه و طوله است.

کله‌ای: این تیره در روستای شاه‌نشین سکونت دارند.

کاردآهن: محل سکونت این تیره روستای آب لشکر سفلی می باشد.

بوالفریسی: یا ابوالفارسی، این تیره در شاه‌نشین و پاپر سکونت داشته‌اند.

کاداری: این تیره در روستای قلعه گاری یا قلعه گبری ساکن بوده‌اند.

چهاربنیچه: این تیره در منطقه سی میلی ساکن می باشند.

اولالله: یا اولاد له. محل سکونت این تیره روستای سرتیوک است.

شرفینی: یا شرف المدینی. محل سکونت این تیره نیز روستای سرتیوک می باشد.

دشمن زیاری: محل سکونت این تیره روستای مه سنبلی و پربیکس می باشد.

کته بری: محل سکونت این تیره روستای گور کرد است.

تنبی: محل سکونت این تیره روستای آب لشکر وسطی می باشد.

لک: محل سکونت این تیره نیز روستای سرتیوک است.

مکوندی‌ها در این مدت، با طوایفی چون زنگنه، ممینی، گلگیری و کردزنگنه هم جوار بودند، لذا وصلت‌های متعددی بین آنها صورت گرفته است. برخی از دست نوشته‌ها و اسناد حاکی از آن است، که جایگاه اولیه طایفه مکوند، در سردسیر، حدود دژسپید ممسنی و گرمسیر آنها در ماهور میلانی، قلعه گل و قلعه جلاذکان بوده. (ناحیه‌ای در نزدیکی شمال سردشت زیدون).

این قوم که در منطقه به خوشنامی و حسن رفتار معروف است دارند در هشتاد کیلومتری شرق اهواز و در سال 4 صبحگاهی کوهساران آسماری و کوهپایه‌های مکوند و مابین دو شهر نفتی مسجد سلیمان و هفتکل به زبانی روزگار می گذرانند.

بعد از کمتر از یکصد و پنجاه سال پیش که خان بختیاری قسمتی از خاک مکوند در هفتکل (طوف سفید داشت بهار) را به مهاجران قشقای داد، ترکهای قشقای نیز به یکی از همسایگان غربی این طایفه تبدیل شدند.

هنری فیلد در کتاب مردم شناسی می گوید: شیرالی ها در سال ۱۲۵۶ ق از بهبهان به طرف رامهرمز کوچیده و در ناحیه جانکی گرمسیر مستقر شدند

جهانگیر قائم مقامی در مجله یادگار و مجله ژاندارمری می نویسد:

مکوندی ها بین قرن دهم و یازدهم ق از منطقه ممسنی به این حدود مهاجرت کرده

منبع: ویکی پدیا